



Димчо Дебелянов

Орден

Когато някой мъдър цар
след тежък труд потърси мир
и умори се да мъдрува,
събира той разкошен пир
и ва най-големия му жар
решава да се пошегува.

Корона кривнал настрана,
с усмивка хитра на уста,
на своя златен трон се качва,
и сред гробовна тишина –
той, горд от тая висота –
великолепно се изхрачва.

И всички храчката следят –
(те виждали са неведнъж
историята вечно съща), –
че щом се лепне въз ликът
на някой тлъст държавен мъж,
тя в златен орден се превръща.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6207>]